

4. Liardon, Pierre-Henri, Lausanne. Centru Internațional al Tapiseriei, Arta, 1969, nr. 12.
5. Petrescu, Paul, Motive decorative celebre, Editura Academiei, București, 1971.
6. Prassinos, Mario, Tapiserie și limbaj. Trad. în l. română de Irina Fortunescu, Arta, București, 1978, nr. 5.
7. Simac, Ana, Tapiseria contemporană din R. Moldova, Știința, Chișinău, 2001.
8. Tapiserii franceze. Catalogul expoziției de tapiserii, sec. XVII-XVIII, București, 1964.
9. Uvarova, A., Metodologia aplicării bazelor compoziției decorative în procesul pregătirii profesionale a studenților de la facultățile de arte plastice. În baza materialului cursului Tapiseria artistică. Autoref. Tezei dr ped., Chișinău, 2005.

GRĂDINILE LOCUINTELOR INDIVIDUALE

Iulia MIRZA, lector superior

Summary

The gardens of individual dwellings have aesthetic and functional function, being the place where the owner wants to have privacy and shelter from indiscreet looks.

Aceste tipuri de spații verzi reprezintă o categorie aparte, au suprafețe variabile de la 40-50 m² până la 400-1000 m², prezentând un acces limitat și fiind de fapt spații închise delimitate de împrejurimi. Aceste grădini sunt amenajate și întreținute de proprietar după gustul propriu, personal sau cu ajutorul firmelor specializate de profil. În funcție de poziția față de clădire (locuință, sediu de firmă etc.), acestea pot fi: grădina de fațadă, grădina din spatele locuinței și grădina interioară. Grădina de fațadă, așa cum reiese din denumire, este situată în fața locuinței, poate avea o împrejmuire (gard) înaltă, joasă sau fără împrejmuire, în funcție de specificul locului și de estetica urbană adoptată în acea zonă. Aproape în toate cazurile această grădină are doar funcție estetică. Soluția de amenajare adoptată poate fi liberă sau geometrică

(simetrică sau asimetrică), cu o compoziție relativ simplă, ușor de întreținut. Grădina din spatele locuinței are atât o funcție estetică, dar, mai ales, funcțională, fiind de fapt locul în care proprietarul dorește să aibă intimitate și adăpost față de privirile indiscrete. În această grădină locatarii imobilului își desfășoară unele activități precum: *odihna pasivă sau activă, servitul mesei, activități de grădinărit, cititul, diferite jocuri, îndeletniciri artizanale de dezvoltare a personalității, înot (în cazul existenței unui bazin sau a unei piscine) etc.* În funcție de mărimea spațiului disponibil, de gusturile proprietarului, de activitățile pe care dorește să le desfășoare, grădina este structurată și amenajată, putând cuprinde: *suprafețe și căi de acces, suprafețe îngazonate, aranjamente florale, arbori, arbuști și liane, mobilier de grădină, lămpi pitic, pergole și treiaje cu plante cățărătoare pentru realizarea umbrei, chioșc de grădină, bazin cu pești decorativi, piscină, barbeque, minigrădină de zarzavaturi, minilivadă, miniseră, magazie de unelte, padoc și cușcă pentru câine.*

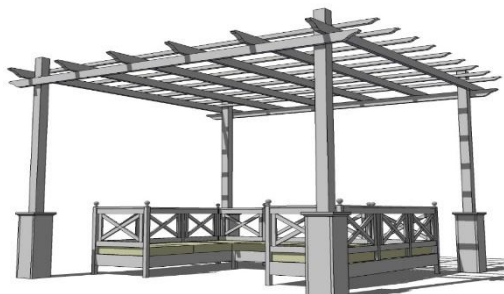
Construcții utilitare și ornamentale. Construcțiile sunt folosite ca elemente de fundal sau pentru a încadra, a menține, a domina, a organiza sau a accentua cât mai bine trăsăturile sau formele peisajului. Toate construcțiile prezente într-un spațiu verde trebuie armonizate cu peisajul înconjurător, în scopul realizării unității clădirii cu acesta. Armonizarea se poate realiza prin asemănare sau prin contrast. Construcțiile recomandate în spațiile verzi sunt: *pavilioanele, chioșcurile, scările, balustradele (parapetele), belvederile, pergolele, treiajele, coloanele, arcadele și porticurile, suporturi pentru plante, podețe și poduri, bănci și scaune (mobilier de grădină), grupuri sculpturale, vase decorative, teatrul verde.*

Pavilioanele sunt construcții cu bază circulară, pătrată, hexagonală sau octogonală, destinate adăpostirii vizitatorilor, a orchestrelor sau a fanfarelor. Acestea se pot construi din lemn, beton, sau cărămidă, într-o formă simplă, dar estetică, fiind amplasate pe

esplanade, la marginea apelor, la capătul aleilor, în piețe sau în punctele de perspectivă.

Chioșcurile sunt pavilioane mai mici, construcții ușoare, situate în spațiile verzi. Acestea pot fi deschise în partea superioară și lateral (având în partea superioară doar bare de metal sau lemn ce servesc ca suport pentru plantele agățătoare, numite chioșcuri descoperite (naturale), și chioșcuri acoperite, dar deschise lateral. Nu se recomandă chioșcuri acoperite și închise lateral. Belvederile sunt constituite de către turnuri, cu două sau trei etaje, ce vor fi amplasate în mod obișnuit în punctele cele mai înalte ale terenului sau la sfârșitul aleilor largi și folosesc pentru observarea de către vizitatori a unor perspective deosebite asupra zonelor învecinate.

Pergolele sunt elemente ornamentale și utilitare, ce prezintă ca elemente de susținere stâlpi verticali (piatră, fier, aluminiu, cărămidă, lemn), care sunt reuniți în partea superioară printr-o rețea de grinzi orizontale și sunt acoperite, de regulă, cu plante cățărătoare. Acestea permit crearea unor bolți de vegetație, ce acoperă porțiuni de alei sau terase, oferind refugiu împotriva insolației. Treiajele sunt construcții ușoare, formate din panouri cu zăbrele, alcătuite din lemn sau metal, de lățime 0,5-0,7m și înălțime 2.00-2,5 m, folosite pentru decorarea unor pereți, mărginirea unor perspective, compartimentarea unui spațiu verde. Pe aceste treiaje se folosesc specii volubile sau urcătoare, de obicei cu înflorire abundentă.

Coloanele servesc la sprijinirea plantelor agățătoare și reprezintă accente pe verticală, fiind amplasate la capătul aleilor, la marginea teraselor. Acestea se confecționează din piatră, cărămidă, lemn sculptat sau marmură. Arcadele și porticurile se folosesc pentru realizarea unor bolți de verdeață deasupra aleilor sau teraselor.

Scările sunt construcții utilitare, dar și ornamentale, folosite de obicei acolo unde panta terenului este mai mare de 15%. Scările accentuează orizontalitatea spațiului, întrerup uniformitatea și monotonia aleilor sau a zidurilor de sprijin. Forma, dimensiunile sau alte caracteristici trebuie să fie corespunzătoare întregului ansamblu, axa scărilor trebuie să fie în continuare cu axa drumurilor. Se recomandă, ca optimă, înălțimea treptei de 15 cm și lățimea de 35-40 cm.

Balustradele (parapetele) sunt elemente indispensabile ale scărilor, teraselor, pe lângă ape sau terenuri accidentate. Acestea trebuie să fie funcționale, dar și estetice.

Podurile și podețele au un rol funcțional și estetic, acestea unind, de regulă, două maluri opuse sau chiar insulițele cu malurile. Acestea deschid perspective interesante către diferite puncte de pe mal și de pe apă (lemn, beton armat, metal, piatră).

Băncile și scaunele asigură loc de odihnă vizitatorilor, dar constituie, în același timp, și elemente ornamentale. Dimensiunile sunt variate, dar se recomandă pentru bănci: lungimea 1,8-3,0 m, înălțimea 0,45 m, lățimea: 0,4-0,5 m.

Pot fi cu sau fără spătar, din diferite materiale de construcție. Se vor amplasa în fața unor perspective interesante, a unui rond de flori, grup sculptural, în lungul aleilor largi, atât la soare cât și la umbră.

Vasele decorative se confecționează din argilă arsă, piatră, ciment, beton sau se pot realiza din pământ așezat într-un schelet metalic, decorat cu plante de mozaic. Acestea se amplasează în mijlocul parterelor, în lungul scărilor, aleilor.

Toate acestea pot fi realizate printr-un proiect de arhitectură peisajeră. In funcție de tema aleasă și de atmosfera pe care vreși să o

redați grădinii, proiectul de arhitectură peisajeră va conține tipuri de flori și succesiunea lor în sezon, materiale folosite pentru amenajare, împărțirea spațiului, schema de iluminare și sistemul de irigație atât de necesar.

Bibliografia

1. Iliescu, A., Dumitrașcu, M., *Ghid pentru inițiere în proiectarea peisagistică*, București, 2011.
2. [www.incasă.ro/arhitectura peisagistică](http://www.incasă.ro/arhitectura_peisagistică)
3. [www.artagradinilor.wordpress.com/grădina individuală](http://www.artagradinilor.wordpress.com/grădina_individuală)

CATEDRELE DE DESIGN VESTIMENTAR DIN REPUBLICA MOLDOVA

Liliana DONICA, cercetător științific

Specialitățile de design vestimentar fac parte din ramura ce își asumă formarea de specialiști în domeniul creației de modă și design vestimentar, integrând activitatea didactică cu cerințele tehnologiilor inovatoare, datorită progresului tehnico-științific.

În ultimii ani s-au produs schimbări esențiale în învățământ, anume la nivel organizatoric, managerial, financiar, etc. La moment, studenții, au posibilitatea la aplicarea unui program de studii universitare divizate pe cicluri, și anume: ciclul I-licență, ciclul II-masterat și ciclul III-doctorat. Calificarea acordată este în dependență de facultate, fiecare dintre ele având specificul său.

Programul studiilor de licență oferă absolvenților oportunitatea de a se forma drept specialiști în domeniul creației și designului vestimentar, ca, mai apoi, să le ofere noi perspective, provocări și chiar șanse de a se afirma în evoluția modei și a designului vestimentar.

Programul studiilor de masterat se bazează pe un nivel mai superior al calității față de cel de licență, unde nivelul calității creative se racordează la dezvoltarea proiectelor personale de cercetare.